

Sygn. akt IV U 251/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 r. w Olsztynie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 25 lutego 2014 r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 251/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. - decyzją z dnia 25 lutego 2014r. znak (...) - odmówił K. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13.02.2014r. do 24.02.2014r., argumentując to tym, że odwołujący został wezwany na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 12.02.2014r. i nie stawił się na badanie w wyznaczonym dniu, czym utrudnił możliwość wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, czyli sprawdzenie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich, do czego ZUS ma prawo i obowiązek. Zatem zaświadczenie lekarskie seria (...) wydane na okres od dnia 23.01.2014 do dnia 24.02.2014 traci ważność z dniem 12.02.2014.

Od powyższej decyzji ubezpieczony K. K. wniósł odwołanie, w którym wskazał, że nie otrzymał on żadnego listu poleconego z ZUSu i w związku z tym nie otrzymał żadnego wezwania na badanie przez lekarza orzecznika ZUS i dlatego się na to badanie nie stawił.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O., w odpowiedzi na odwołanie - wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 59 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – ZUS wysłała do ubezpieczonego za zwrotnym

potwierdzeniem odbioru wezwanie, w którym określa termin badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przez lekarza konsultanta lub dostarczenia posiadanych wyników badań pomocniczych. Wezwanie to zawiera informacje o skutkach, o jakich mowa w ust. 6 i 10 tj., że w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań – zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Jak wynika z akt sprawy, organ rentowy zawiadomienie o terminie badania kontrolnego, wyznaczonego na dzień 12.02.2014r., wysłał do skarżącego w dniu 06.02.2014r. Z adnotacji poczty wynika, że dwukrotnie awizowano tą przesyłkę w dniach 07 i 17 lutego 2014r. W dniu 24.02.2014r. przesyłka wróciła do organu rentowego z adnotacją, że adresat nie odebrał awizowanej przesyłki. Nieobecność odwołującego uniemożliwiła przeprowadzenie badania, a w konsekwencji prawo do zasiłku chorobowego od dnia 13.02.2014r. do 24.02.2014r. nie przysługuje.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. K. z zawodu jest teologiem.

Nigdy nie leczył się psychiatrycznie, a w trakcie egzaminów zawodowych czuł się zmęczony, w związku z czym udał się do lekarza specjalisty psychiatrii, od którego otrzymał miesięczne zwolnienie lekarskie, z uwagi na zaburzenia autonomiczne pod postacią somatyczną.

(dowód: dokumentacja medyczna k: 43-44)

Wskazane zaświadczenie lekarskie (seria (...)) ubezpieczony otrzymał w dniu 23.01.2014r.. Wydane zostało na okres od dnia 23.01.2014 do dnia 24.02.2014. Lekarz orzecznik ZUS, przeprowadzając kontrolę zasadności tego zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy wyznaczył badanie kontrolne na dzień 12.02.2014r. Zawiadomienie o badaniu wysłano do skarżącego w dniu 06.02.2014r. Z adnotacji poczty wynikało, że dwukrotnie awizowano tą przesyłkę w dniach 07 i 17 lutego 2014r. W dniu 24.02.2014r. przesyłka wróciła do organu rentowego z adnotacją, że adresat nie odebrał awizowanej przesyłki

(dowód: akta rentowe (...)/ (...)- pismo z przesyłką k. 6, zwolnienie k. 3)

Decyzją z dnia 25 lutego 2014r. znak (...) organ rentowy odmówił K. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13.02.2014r. do 24.02.2014r., na podstawie art. 59 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

(dowód: decyzja k: 7 akt ZUS)

Postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 24 czerwca 2014r. - dopuszczono dowód z opinii biegłego lekarza: psychiatrii na okoliczność - czy wnioskodawca w okresie od dnia 13.02.2014r. do 24.02.2014r. był niezdolny do pracy, czy też odzyskał zdolność do pracy przed dniem 13.02.2014r., a jeśli tak to co na to wskazuje.

Biegły psychiatra w opinii z dnia 15.07.2014r. po uprzednim zbadaniu ubezpieczonego i na podstawie zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji medycznej – nie był w stanie stwierdzić, czy badany w okresie od 13.02.2014r. do 24.02.2014r. zdolny był do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że w aktach sprawy brak jest dokumentacji medycznej, a zgodnie z wywiadem uzyskanym od badanego – czuł on się wyczerpany pracą i potrzebował zwolnienia aby odpocząć. Biegły nie był w stanie rozpoznać, jaki był stan psychiczny badanego w chwili badania przez odwołującego i na podstawie jakich objawów orzeczonego tak długą niezdolność do pracy. W opinii uzupełniającej z dnia 13.01.2015r. na podstawie dostarczonej dokumentacji medycznej – biegły psychiatra stwierdził, że zwolnienie to zostało wydane na nr F 45.3. czyli zaburzenia autonomiczne, występujące pod postacią somatyczną. W dokumentacji brak było wyników badania psychiatrycznego, oceny stanu psychicznego, jak i oceny nasilenia objawów somatycznych. Biegły nie był w stanie ocenić, na tej podstawie jaki stan psychiczny był w dniu wystawienia zwolnienia lekarskiego.

(dowód: opinia biegłego k: 30-30v; opinia uzupełniająca k: 56; dokumentacja medyczna k: 43-44)

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2015r. dopuszczono dowód z opinii nowego biegłego psychiatry, na okoliczność zdolności do pracy odwołującego w okresie od 13.02.2014r. do 24.02.2014r.

Biegły w opinii z dnia 19.05.2015r. na podstawie dostępnego materiału dowodowego (zapisy w dokumentacji medycznej, badanie opiniowanego z dnia 15 lipca 2014r.) stwierdził, że nie ma podstaw do uznania badanego za osobę niezdolną do pracy w okresie od 13 do 24.02.2014r. Stwierdzone w dokumentacji medycznej rozpoznanie nie dawało podstaw do uznania niezdolności odwołującego do pracy. O miernym nasileniu jego dolegliwości świadczy brak zalecenia jakiegokolwiek leczenia (farmakoterapii czy psychoterapii) ani nie skierowania opiniowanego na konsultację specjalistyczną.

(dowód: opinia biegłego k: 65-65v)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. K. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zaskarżoną decyzją odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego od dnia 13.02.2014r. do 24.02.2014r., a powołany w toku niniejszego postępowania biegły psychiatra w opinii z dnia 19.05.2015r. ostatecznie ustalił, że odwołujący był zdolny do pracy w tym okresie, ponieważ jak wskazał - stwierdzone w dokumentacji medycznej rozpoznanie nie dawało podstaw do uznania niezdolności odwołującego do pracy. Co więcej - o miernym nasileniu jego dolegliwości - świadczy brak zalecenia jakiegokolwiek leczenia (farmakoterapii czy psychoterapii), ani nie skierowania opiniowanego na konsultację specjalistyczną.

Opinia ta jest w ocenie Sądu pełna i jasna.

Biegły, który ją sporządził legitymuje się wymaganym doświadczeniem i kwalifikacjami. Sąd podzielił tą opinię w pełnej rozciągłości, albowiem jest ona jasna, rzeczowa oraz wyczerpująca i zawiera przekonujące, logiczne uzasadnienie sformułowanych w niej wniosków. Poza tym żadna ze stron postępowania nie wniosła żadnych zastrzeżeń do wydanej opinii. Na marginesie dodać jedynie należy, że - dwie poprzednio wydane opinie w niniejszej sprawie biegłego psychiatry – nie udzieliły odpowiedzi na pytanie Sądu, czy odwołujący w spornym okresie był zdolny do pracy - stąd też opinie te nie podlegały ocenie Sądu.

Wobec powyższego, Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k. p. c. w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, oddalił odwołanie.

SSR Grażyna Giżewska-Rozmus